

РЕШЕНИЕ

№ 4376

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3640** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 581 от 17.02 2022 г., постановено по н.а.х. дело № 20211110208698/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 7-ми състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №542667-F555038/19.10.2020 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности” - С. в Централно управление на Национална агенция по приходите (ЦУ на НАП), с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева., за нарушение на разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от административнонаказващия орган, с искане да бъде отменено, а НП да бъде потвърдено.

Наведеното касационно основание е за нарушение на материалния закон - чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че не са налице основания за третиране на нарушението като „маловажно“, поради което и наказващият орган основателно не е приложил чл.28 от ЗАНН. В тази връзка сочи, че нарушителят е

търговец, т.е. субект, който по занятие извършва търговска дейност /чл.1, ал. 1 от ТЗ/ и като професионалист същият следва да бъде запознат с нормативната уредба, касаеща неговата дейност и в частност със ЗДДС и стриктно да я спазва. Неспазването на данъчната дисциплина винаги било сериозно нарушение. Ниската степен на обществена опасност се отчитала с по-ниския размер на наказанието, а не с квалифицирането на случая като маловажен. В случая административнонаказващият орган е наложил минималния размер на имуществената санкция съгласно чл.185, ал.1 от ЗДДС. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заявеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява. Подробни аргументи се излагат в постъпилите по делото писмени бележки от 31.05.2022 г..

Ответникът, [фирма], чрез процесуалния си представител адв. В., оспорва подадената касационна жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата на е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 16.06.2020 г. в 16:21 часа инспектори по приходите към ЦУ на НАП, извършили проверка в търговски обект - баничарница, находящ се в [населено място], [жк], до [жилищен адрес] стопанисван от [фирма], с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК]. В обекта се намирала Г. К. А. на длъжност продавач, както и собственик. В началото на проверката и преди легитимация, св. П. В. осъществил контролна покупка на 1 брой баничка на стойност 1,70 лева, за което платил в брой с банкнота от 5,00 лева. Сумата била приета от Г. А.. За покупката не бил издаден фискален бон от намиращото се в обекта и работещо ФУ модел ДАТЕКС с № на ФУ DT835654 и № на ФП 02835654. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № 0038514 от 16.06.2020 г. Съгласно приложения дневен фискален отчет, общият оборот за деня до този момент бил 39,90 лева.

След установяване на горепосочените обстоятелства, на 20.06.2020г. инспектор по приходите съставил против [фирма] акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F555038/20.06.2020 г., с който деянието било квалифицирано като нарушение на разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на така съставени АУАН от началника на отдел „Оперативни дейности” - С. в ЦУ на НАП е издадено процесното наказателно постановление, с което на [фирма], на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева, за нарушение на разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

При тази фактическа обстановка СРС е приел, че се касае за маловажен случай на нарушението, тъй като неиздаването на фискален бон при контролната покупка на баничка на стойност от 1.70 лева, е изолиран случай. Видно от приложените копия от дневни фискални отчети и касови бонове за същия ден, ЕТ е отразявал във ФУ другите извършени продажби, а стойността на покупката е несъразмерно малка спрямо размера на наложената имуществена санкция. Съдът е приел, че административнонаказателно производство е постигнало целите на административното наказание, заложили в чл. 12 от ЗАНН, още с момента на издаване на АУАН. Посочил е и това, че нарушението е извършено от ЕТ за първи път, както изрично е посочено и в атакуваното НП. Така мотивиран, съдът отменил НП, като постановил предупреждение към дружеството, че при извършване на друго нарушение от този тип в рамките на едногодишен срок, същото ще следва да бъде санкционирано.

Решението е правилно.

Касационната инстанция се солидаризира изцяло с правните изводи на въззивния съд, като не намира за нужно да ги повтаря. В съответствие с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС / не е налице разграничение относно приложимостта на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН спрямо формалните или резултатни административни нарушения, като посочената норма за маловажен случай се прилага спрямо двата вида нарушения. В случая е налице нарушение, но то е незначително и не се отличава с висока степен на обществена опасност, каквито доводи са изложени в касационната жалба. Обратното е- установените по делото обстоятелства сочат на обществена опасност, значително по-ниска от типичната за този вид нарушения. Установено е от дневния фискален отчет, че ЕТ е отразявал във ФУ другите извършени за деня продажби, като не се твърди констатирана разлика в касовата наличност. В този смисъл обоснован е и изводът на СРС, че случаят е изолиран. От друга страна, стойността на покупката е незначителна, касае се за неиздаване на фискален бон при контролна покупка на баничка на стойност от 1.70 лева. Липсват доказателства и не се твърди от нарушението да са произтекли щети за държавния фиск. По делото няма данни ответникът по касация да е бил санкциониран и за други нарушения по ЗДДС, поради което настоящият съдебен състав приема, че наложеното административно наказание, макар и в минималния установен от закона размер-500 лева, се явява несъразмерно тежко с оглед тежестта на нарушението. Административнонаказващият орган не се е позовал и на данни, които да обуславят добро финансово състояние на търговеца. Очевидно не се касае за голям търговски обект, а за дребен бизнес, при който физическото лице-ЕТ е и продавач в обекта.

В обхвата на съдебния контрол се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл.28 от ЗАНН. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото. Съгласно константната съдебна практика, при преценката дали случаят е маловажен или не, значение имат способа и начина, по който е осъществено деянието, личността на дееца, мотивите и подбудите, от които се е ръководел при извършване на деянието и др., т.е. следва да бъдат преценени всички обстоятелства, които характеризират деянието и дееца и определят степента на обществена опасност, укоримостта на извършеното, като се отчитат същността и целите на административнонаказателната отговорност. В конкретиката на случая посочените по-горе критерии не са били анализирани от административнонаказващия орган. За съда е очевидно, че наказанието, макар и

съобразено като вид и размер със закона, е непропорционално на тежестта на твърдяното нарушение. Наказващият орган е имал всички основания да приложи разпоредбата на чл.28, б. "а" от ЗАНН - да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение, ще бъде санкциониран. Като не го е направил, е издал незаконосъобразно НП, което правилно е било отменено от СРС.

По изложените съображения, АССГ намери жалбата за неоснователна, поради което същата се отхвърля.

Мотивиран така и на основание чл.221., ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 581 от 17.02 2022 г., постановено по н.а.х. дело № 20211110208698/2021 г. по описа на Софийския районен съд

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.